

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กุลยา ตันติผลาชีวะ และคณะ. การออกจากวิทยาลัยกลางคืนของนักศึกษาพยาบาล สังกัด

กระทรวงสาธารณสุข. วารสารการศึกษาพยาบาล 1 (มกราคม 2535) :

55-67.

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ระเบียบว่าด้วยอาจารย์ที่ปรึกษา ม.ป.ป.

จรรยา อร่ามกุล. การศึกษาสถานภาพของครูอาจารย์ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ สงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

จิตต์ผจง สุชะตุงคะ. คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบัน

เทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2536.

จินตนา ยูนิพันธ์. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของประชาชนไทย

ภาคกลาง. โครงการวิจัยพฤติกรรมสุขภาพเพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ ทูลสนับสนุน

โดยองค์การอนามัยโลก, 2534.

—————. การจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชา

พยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

เจริญผล สุวรรณโชติ. หน้าที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา. 2516 (อัดสำเนา).

ชัยพร วิชชาวุธ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และปทีป เมธาคุณวุฒิ. ผลงานวิจัยเรื่อง คุณภาพบัณฑิต

และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กองบริการการศึกษา

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2536.

ชัยยุทธ์ เจริญพัฒนสุข. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาท

ของอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ดาราวรร คงจา. การศึกษาความต้องการวิทยากรย์ในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงาน

วิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

- มหาวิทยาลัย, ทบวง และสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. รายงานการ
สัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วันที่ 21-23 มกราคม 2530
ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาการ 2.
- ทองเรียน อมรัชกุล. การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. เอกสารการ
นิเทศการศึกษา ฉบับที่ 224 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กรุงเทพฯ :
จงเจริญการพิมพ์, 2525.
- ทัศนาศ บุณทอง. ทฤษฎีการพยาบาล : แนวความคิดและการนำไปใช้ในวิชาชีพพยาบาล.
วารสารพยาบาล 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2525) : 93-102.
- ทิพย์วรรณ กิตติพร. การให้คำปรึกษา. วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร 2 (มกราคม -
มิถุนายน 2537) : 3-9.
- เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2529.
- ธงชัย สันติวงษ์ และชัยยศ สันติวงษ์. พฤติกรรมบุคคลในองค์การ. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2526.
- นันทนา น้าฝน. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในตึกผู้ป่วยตามการรับรู้และ
ความคาดหวังของนักศึกษา สถาบันการศึกษาพยาบาล สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- นวลจันทร์ มาตยภูธร. ความต้องการการบริการให้คำปรึกษาของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัย
พยาบาลในเขตภาคเหนือ สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
- นิรมล สวัสดิบุตร. ครูกับการพัฒนาค่านิยมของนักเรียนประถมศึกษา. วารสารครุศาสตร์
16 (ตุลาคม - ธันวาคม 2530) : 25-33.
- ประคอง กรณสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).
กรุงเทพฯ : บริษัท ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด, 2529.
- ประชุมสุข อาชวอรุณ. งานมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2522.
- ปรีชา บุญคมรัตน์. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในภาคใต้ตาม
ทัศนะของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา

- พวงรัตน์ บุญญารักษ์. การนิเทศและการสอนการพยาบาลในคลินิก. ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ไพฑูริย์ สิ้นลารัตน์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- ไพฑูริย์ ปุณสุวรรณ. ภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยครู : การศึกษาเฉพาะกรณี วิทยาลัยครู สุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- พรรณนิภา ธรรมวิรัช. การศึกษาบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาของสถาบันการศึกษายาบาลในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- พรชูลี อาชวอำรุง. บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเพื่อการพัฒนาผลิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วารสารครุศาสตร์ 22 (มกราคม-มีนาคม 2537) : 89-96.
- _____. (บรรณาธิการ). นิสิตนักศึกษา : หลักการ ปัญหา และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.
- ฟาริตา อิบราฮิม. บรรยากาศที่เสริมสร้างพยาบาลวิชาชีพ. วารสารพยาบาล 29 (กรกฎาคม 2523) : 192-202.
- ภัทตรา จันทปัญญาศิลป์. ความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- ภาวณี จิตตเสถียร. ความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษายาบาล วิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคเหนือ สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535.
- ภิญโญ สาธร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.
- มยุรี สิงห์ไข่มุกข์. บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ยุวดี ภาษา และคณะ. วิจัยทางการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วิกิตอร์รี่ เวาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2532.

- รพี สุวรรณชัย. อาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทย : บทบาทจริง บทบาทคาดหวังและ
ความเครียดในบทบาท. สำนักวิจัยสถาบันนวัตพัฒนาบริหารศาสตร์, 2521.
- ระวีวรรณ ชินะตระกูล. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : ทจก. ภาพพิมพ์, 2537.
- ละอ อุดิกร. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ละอ หุตางกูร. จรรยาสำหรับการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
อักษรไทย, 2528.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. อุดมศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- _____. อาจารย์ที่ปรึกษา. สารพัฒนาคณาจารย์ 3 (กันยายน-ตุลาคม 2533) :
1-13.
- _____. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วิทยาลัยพยาบาลทหาอากาศ. การประชุมวิชาการเพื่อพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา.
วันศุกร์ที่ 21 กันยายน 2533.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พระพุทธบาท. คู่มือนักศึกษา. 2538.
- วิทยาลัยพยาบาลราชบุรี. คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับวิทยากรวิทยาลัยพยาบาลราชบุรี. 2534.
- วิทยาลัยพยาบาลชัยนาท. คู่มืออาจารย์. ม.ป.ป.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี. ลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์และ
เจ้าหน้าที่ วิทยาลัยพยาบาล สระบุรี., 2538.
- สมคิด รักษาสัตย์ และประนอม โอทกานนท์. การจัดการเรียนการสอนในเด็กผู้ป่วย.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เอเชีย, 2525.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- สมพร สุทธิสังข์. รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นและบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ของครู
แนะแนวและครูที่ปรึกษาในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา : ต่อกกรณีนักเรียนออก
กลางคัน. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร, 2532.
- สมยศ นาวิการ. การพัฒนาองค์การและการจูงใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2521.

- สวัสดี โพรธีวัฒน์. การวิเคราะห์คุณวุฒิของอาจารย์วิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สำนึกทะเปียนและประมวลผล. จท 95 คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. ขอขยายการพัฒนานิสิตนักศึกษา ในรายงานสรุปผลการสัมมนาผู้บริหาร เรื่องมิติใหม่ของการพัฒนานิสิตนักศึกษา หน้า 42-49. กรุงเทพฯ : กองบริการ การศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2536.
- _____. ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- _____. รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย. ฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.
- สุจินต์ ยมศรีเคน. ปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัย พยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ปี 2535. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2536.
- สุณิสา วัลยะเพ็ชร. ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุณิภา ชินวุฒิ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับบทบาท การวิจัยของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุมน อมรวิวัฒน์. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา. ในคู่มืออาจารย์ด้านการสอนและการวัดผล การศึกษา. หน้า 119-132. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- สุรัสวดี มุสิกบุตร. การวิเคราะห์บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการสาขาสังคมศาสตร์ใน มหาวิทยาลัยของรัฐตามทฤษฎีของวินสตันและคณะ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- เสริมวิทย์ ศุภเมธี. การบริหารกิจการนักเรียน. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชา ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์, 2531.

- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. พิษณุโลก : โครงการตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521.
- เสริมศรี เวชชะและคณะ. รายงานการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับคุณภาพชีวิตการทำงานของอาจารย์ กระทรวงสาธารณสุข. วารสารการศึกษา พยาบาล 3 (กันยายน 2536) : 49-57.
- อรพรรณ ลีอนุวัชชัย. อิทธิพลของอาจารย์กับการพัฒนานิสิตนักศึกษา. วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 6 (สิงหาคม 2537) : 25-38.
- อุทัย หิรัญโต. หลักการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2523.

ภาษาอังกฤษ

- Alexander, Edythe. Nursing Administration in the Hospital Health Care System. Saint Louis : The C.V. Mosby Co., 1972.
- Almulla, Mohammad A. The Problems and Concerns of College Students in Saudi Arabia as Identified by Students. Dissertation Abstracts International. 51 (September 1990) : 742.
- Allport G.W. Pattern and Growth in Personality. 2 nd ed. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1961.
- Astin, A.W. Four Critical Years : Effects of College on Beliefs, Attitudes, and Knowledge. San Francisco : Jossey-Bass, 1977.
- Bostaph, Carles., and Marti, Moore. Training Academic Advisors : A Developmental Strategy, Journal of College Student Personnel. 24 (January 1980) : 45-50.
- Chickering, Arthur W., and Reisser, Linda. Education and Identity. 2nd ed. San Francisco : Jossey-Bass Publishers, 1993.
- Clark, Ann. L., and others. Childbearing : A Nursing Perspective. Philadelphia : F.A. Davis Co., 1979.
- Davis, Keith. Human Relation at Work. New York : McGraw-Hill Book Co., 1962.

- Davis, Ralph C. The Fundamentals of Top Management. New York :
Haper & Brother Co., 1951.
- Didelot, Mary J. The Adult Learner and Fear : A Critical
Combination in Academic Advising. Dissertation Abstracts
International 53 (August 1992) : 419.
- Frost, Susan Henson. The Effects of Academic Advising and the
Frequency of Faculty Contact on the Cognitive Development
of College Freshmen. Dissertation Abstracts International.
51 (1990) : 87-A.
- Hardy, M.E. and Conway, M.E. Role Theory : Perspectives for Health
Professionals. 2 nd ed. Norwalk, Conncticut California :
Appleton & Lange, 1988.
- Harold, Thomas Burke. Student and Faculty Perceptions of Student
Academic Advising Needs at the Florida State University.
Dissertation Abstracts International. 42 (1981) : 1021-A.
- Heidgerken, Lorrette E. Teaching and Learning in School of
Nursing. Philadelphia : JB Lippincotte Co., 1965.
- Herzberg, F., Mausner, B., and Snyderman, B. The Motivation to
work. New York : John Willey and Sons Inc., 1959.
- Kramer, Gary L., and others. Developmental Academic Advising : A
Taxonomy of Services. Naspa Journal 24 (Spring 1987) :
23-31.
- MacDonall, Richard R., and Schellenberg, James H. Selected
Reading and Projects in Social Psychology. New York :
Random House, Inc., 1971.
- Martinson, William D. The Role and Duties of Advisors. Improving
University Teaching. Education Bulletin, Report of a Pre-
Semester Work Conference, 1960.

- McCormick, Ernest J. and Ilgen, Daniel R. Industrial Psychology.
7th ed. London : George, Allen and Unwin Co., 1980.
- Mcgowan, Patricia Elizabeth. An Academic Advisement Handbook for
the College of Mount Saint Vincent. Dissertation Abstracts
International. 49 (April 1989) : 2936.
- Mitchell, Terence R. People in Organizations. 2nd ed. New York :
McGraw-Hill Book Co., 1983.
- Mueller, Hevener Kate. Student Personnel Work in Higher Education.
Cambridge, Massachusetts, 1961.
- Nigro, Felix,. and Nigro, Eloyed E. Modern Public Administrative.
New York : Harper and Row, 1984.
- Pascarella, E.t., and Terenzini, P.T. How College Affects
Students : Findings and Insights from Twenty Years of
Research. San Francisco : Jossey - Bass, 1991.
- Pascarella, E.T., Terenzini, P.T., and Hibel, J. Student Faculty
Interactional Setting and Their Relationship to Predicted
Academic Performance. Journal of Higher Education. 49
(1978) : 405-463.
- Polit, Denise and Hungler, Bernadette. Nursing Research Principles
and Methods. 2nd ed. Philadelphia : J.B. Lippincott
Company, 1983.
- Roscoe, Bruce., and Peterson, Karen L. Teacher and Situational
Characteristics with Enhance Learning and Development.
College Student Journal. 16 (Winter 1982) : 389 - 394.
- Saboury, Saed Sam. A Study to Compare the Perceptions of Academic
Advisors Concerning Student Advising at Michigan State
University. Dissertation Abstracts International. 49 (May
1989) : 3273.

- Sanford, N. The American College. New York : Wiley, 1962.
- Shotland, Lance R. University Communication Networks : The Small World Method. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1976.
- Simpson, Edwin L. Faculty Research in Higher Education. Florida : Rebert E. Kriegar Publishing Company, 1990.
- Steers, R.M., and Porter, L.W. Motivation and Work Behavior. 2 nd ed. New York : McGraw - Hill Book Co., 1977.
- Stickle, Fred. Faculty and Student Perception of Faculty Advising Effectiveness. Journal of College Student Personnel. 21 (May 1980) : 262-265.
- Tolbert., E.L. Introduction to Counseling. New York : McGraw-Hill Book-Company, 1972.
- Devahastin Na Ayuddhya, Wallapa Management of Student Affairs. Workshop on University Management. Faculty of Education. Chulalongkorn University, 1995.
- Welches, Louis J., Dixon, F.A., and Stanfard, Elinor D. Typological Prediction of Staff Nurse Performance Rating. Nursing Research 23 (September - October 1974) : 402-409.
- Williamson, E.G. Student Personnel Work in Colleges and Universities New York : McGraw-Hill Book Co
- Winston, R.B., and others. Developmental Academic Advising. San Francisco : Jossey Bass, 1988.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม การพัฒนาการศึกษา

รายนาม	สังกัด
1. น.ท.หญิง จรรยา กองจินดา	วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ
2. อาจารย์ปราณี ทัตตรี	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
3. อาจารย์เสริมศรี เวชชะ	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ
4. อาจารย์สุรางค์ เลิศล้ำ	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
5. อาจารย์พิศมัย อานัญจวนิชย์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี 1
6. อาจารย์กรรณิการ์ วัจนะรัตน์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ
7. อาจารย์อารีย์ มหุวรรณ	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ
8. อาจารย์เขาวลัักษณ์ มหาสิทธิวัฒน์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
9. อาจารย์ประไพ กุดถวัลย์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
10. อาจารย์กนิพันธุ์ ปานแรงค์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี 1
11. อาจารย์จารุพันธ์ สมบูรณ์สิทธิ์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี 1
12. นางสาวจารุณีกตร์ สุขุมานพิกษ์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
13. นางสาวสาธิตี ธรรมรักษา	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
14. นางสาวแสงทอง ชัยมงคลมณี	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี 1
15. นางสาวอารีย์ เลือบางพระ	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี 1

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนาม	สถานที่ทำงาน
1. ผศ. ดร. ประนอม รอดคำดี	คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผศ. พรรณนิภา ธรรมวิรัช	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. น.ท.หญิง จรรยา กองจินดา	ประจำกรมแพทย์ทหารอากาศ ช่วยปฏิบัติราชการ วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ
4. น.ต.หญิง สุวรรณาทิตย์ บำรุง	รองหัวหน้าแผนกปกครอง วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ
5. อาจารย์ปราณี ทัดศรี	รองคณบดีฝ่ายบริหารและกิจการนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
6. อาจารย์สะอาด โสภะบุตร	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการทางวิชาการ วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์
7. อาจารย์เสริมศรี เวชชะ	รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพมหานคร
8. อาจารย์กรรณิการ์ วัจนะรัตน์	หัวหน้างานแนะแนว วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี กรุงเทพมหานคร
9. อาจารย์สุรางค์ เลิศล้ำ	หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี
10. อาจารย์นิคมัย อานัญจวนิชย์	รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี 1

ภาคผนวก ค

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาความเที่ยง ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับ อาจารย์พยาบาลที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาความเที่ยงของเครื่องมือด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ความสม่ำเสมอภายใน (Coefficient of Internal Consistency) โดยวิธีสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient) มีสูตรดังนี้ (ยูวดี ภาษา และคณะ, 2532)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[\frac{1 - \sum S_1^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α คือ สัมประสิทธิ์ครอนบาค

N คือ จำนวนข้อทั้งหมดในแบบสอบถาม

S_1^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาท อาจารย์ที่ปรึกษาของอาจารย์พยาบาล ดังนี้ (ยูวดี ภาษา และคณะ, 2532)

สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

- \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
 n คือ จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2 - \frac{(\sum x)^2}{n}}{n - 1}}$$

- S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ คือ ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัว
 $\sum x^2$ คือ ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n คือ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่ม ขึ้นไป (ประคอง กรรณสูต, 2528)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS = SS/df	F
ระหว่างกลุ่ม	k-1	SS_a	$MS_a = \frac{SS_a}{k-1}$	$\frac{MS_a}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม	N-K	$SS_w = SS_t - SS_a$	$MS_w = SS_w / N-K$	
รวม	N-1	SS_t		

- SS_a = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนระหว่างกลุ่ม
 SS_w = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม
 MS_w = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
 MS_a = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
 N = จำนวนข้อมูลทั้งหมดทุกกลุ่มรวมกัน
 k = จำนวนกลุ่ม
 df = ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวน เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison of Mean) ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method ใน ประคอง วรรณสูตร, 2528)

$$F = \frac{(M_1 - M_2)^2}{MS_w \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right] (k-1)}$$

- M_1, M_2 = คะแนนเฉลี่ยของคะแนนแต่ละกลุ่ม
 n_1, n_2 = จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่มที่ 1, 2
 MS_w = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
 k = จำนวนกลุ่ม

5. การทดสอบค่าที (t-test) เมื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (ยูวดี ภาชา และคณะ, 2532)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{S_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{(n_1 - 1) + (n_2 - 1)}$$

- $X_1 - X_2$ = ผลต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
- $\mu_1 - \mu_2$ = ผลต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
- S_p^2 = ค่าประมาณความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม
- n_1 = ขนาดของตัวอย่างกลุ่มที่ 1
- n_2 = ขนาดของตัวอย่างกลุ่มที่ 2
- S_1 = ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1
- S_2 = ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 2

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(ผู้สนใจเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ ติดต่อผู้วิจัยหรืออาจารย์ที่ปรึกษา)

เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล
สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ข้อเสนอแนะในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบแบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 2 ตอน
ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
ของอาจารย์พยาบาล
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
ต่อนักศึกษาที่ท่านได้รับมอบหมายให้อยู่ในความดูแลเท่านั้น
3. โปรดอ่านคำชี้แจงก่อนตอบแบบสอบถามแต่ละตอน
4. ในการตอบแบบสอบถามขอความกรุณาให้ท่าน ตอบแบบสอบถามทุกข้อตาม
สภาพความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อให้การวิเคราะห์การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
มีผลใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

หมายเหตุ คำถามใดที่ตอบไม่สมบูรณ์หรือตอบไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยไม่อาจนำข้อมูลทั้งหมดไป
วิเคราะห์ได้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย "/" ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรง
สภาพความเป็นจริงของท่าน

1. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี.....เดือน
2. สถานภาพสมรส
() โสด () คู่ () อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
3. วุฒิกการศึกษาสูงสุดที่ท่านได้รับ
() ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า () ปริญญาโท () ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์การทำงานเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปีเดือน
5. รายได้ต่อเดือนของท่านขณะปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาลแห่งนี้.....บาทต่อเดือน
6. ปัจจุบันนี้ขณะที่ท่านทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษามีนักศึกษาในความดูแล.....คน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาของอาจารย์พยาบาล

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างรอบคอบแล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อ ท่านปฏิบัติหน้าที่
ตามบทบาทดังกล่าวได้มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย "/" ลงในช่องที่
ตรงกับข้อความนั้น ๆ ตามความเป็นจริงที่เกิดกับตัวท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1
เครื่องหมายเท่านั้น โดยถือเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นท่าน <u>กระทำ</u> ได้เป็น
<u>ประจำ</u> เกิดขึ้นบ่อยอย่างสม่ำเสมอเป็นกิจวัตร
(ประมาณร้อยละ 85 ขึ้นไป)
มาก	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นท่าน <u>กระทำ</u> ได้แน่นอน
<u>เกิดขึ้นบ่อยครั้ง</u> นอกจากเหตุสุดวิสัย
(ประมาณร้อยละ 65 ขึ้นไป - 85)
ปานกลาง	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นท่าน <u>กระทำ</u> ได้เพียง
<u>ครั้งเดียวหรือเกิดขึ้นบางครั้ง</u> (ประมาณร้อยละ 45 ขึ้นไป - 65)
น้อย	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นท่าน <u>กระทำ</u> ได้เล็กน้อย
<u>หรือเกิดขึ้น</u> ๆ ครั้ง (ประมาณร้อยละ 25 ขึ้นไป - 45)
น้อยที่สุด	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นท่าน <u>กระทำ</u> ได้น้อยมาก
<u>หรือไม่เคยกระทำเลย</u> (ประมาณร้อยละ 0 ถึง 25)

แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....
 ตำแหน่ง.....
 สัมภาษณ์เมื่อวันที่..... เดือน..... ปี.ศ.
 เวลา..... น. ณ

ตอนที่ 2 บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

1. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษาเรียนได้ดี รู้จักคิด และความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้
2. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษามีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง
3. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษาปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ดี
4. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษามีสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้อย่างมีเหตุมีผลยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และรู้จักสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น
5. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น ควบคุมอารมณ์ และแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม
6. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษามีความเป็นตัวของตัวเอง มั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก สามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง
7. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษามีความคิด ความเชื่อและอุดมคติของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม
8. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษายอมรับตนเองและตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง
9. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษามีบุคลิกภาพเฉพาะตนที่เหมาะสม รวมทั้งมีพฤติกรรมและการแต่งกายที่เหมาะสมกับเพศและสังคมวัฒนธรรมไทย

10. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษามีการวางเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนในเรื่องการศึกษา อาชีพ รูปแบบการดำเนินชีวิตในอนาคต เช่น การแต่งงาน สิ่งที่น่าสนใจ สถานะในสังคม
11. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่ช่วยให้นักศึกษามีค่านิยมที่เหมาะสมและแสดงออกทางพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ
12. ในการมีสัมพันธภาพกับนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างอันจะส่งผลให้สามารถพัฒนานักศึกษาได้อย่างแท้จริง

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการสัมภาษณ์

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ผู้วิจัย : ในฐานะที่อาจารย์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีและมีความสามารถในการพัฒนานักศึกษาตามที่ทั้งอาจารย์หัวหน้าแผนกปกครองและนักศึกษาชั้นปี 4 เห็นตรงกัน จึงขอเรียนสัมภาษณ์อาจารย์ถึงบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาว่าอาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างเกี่ยวกับนักศึกษาในความดูแลในเรื่องต่อไปนี้จะอย่างไรในการเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่จะช่วยให้เด็กศึกษาเรียนได้ดีนะคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : เท่าที่ปฏิบัติอยู่นะคะ ก็มีเรียกเด็กมาคุยสอบถามเขาถึงพื้นเพของเขาก่อนว่าเขามีนิสัยการเรียนแบบไหน เขาเรียนดีไม่ดี มีปัญหาการเรียนไหม มีลักษณะการเรียนเป็นอย่างไร โดยทั่ว ๆ ไป ก่อนเวลาเข้าเรียน จะมีการสอบคะแนนที่ได้จากการสอบครั้งย่อยแต่ละครั้งให้เขามาบอก อาจจะมีเขียนโน้ตบอกไว้ว่าแต่ละวิชาเขาได้เท่าไร หรืออีกทีหนึ่งคือถามจากอาจารย์ประจำวิชาว่านักศึกษาเรียนดีไหม มีนิสัยในการเรียนเป็นอย่างไร เวลาเข้าสอนในห้องเรียนเด็กตั้งใจไหม ถ้าภาคปฏิบัติก็คือสอบถามจากอาจารย์นี้แหละว่าเด็กเป็นอย่างไร แล้วเอาข้อมูลที่ได้เรียกเด็กมาคุยอีกทีหนึ่ง ถ้าเด็กคนนั้นไม่มีปัญหาในเรื่องการเรียนก็ให้กำลังใจเขา ชมเชยว่าอาจารย์เขาชมมาว่าเรียนดี ตั้งใจ สอบก็ได้คะแนนดี ภาคปฏิบัติก็จะบอกเหมือนกันว่าเขาตั้งใจเรียนดี ทำงานได้ดี แง่ไหนที่บ้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เอาใจใส่การเรียนของนักศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ - ติดตามผลการเรียนของนักศึกษา - แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียน - ให้กำลังใจนักศึกษาที่เรียนได้ดี - ให้คำแนะนำและวางแผนแก้ปัญหาทางการเรียนแก่

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>แง่ไหนที่ comment มาที่จะต้องพัฒนา แต่ถ้าในเด็กที่เรียนไม่ดีก็เอาเขามาคุยกันใหม่ว่าลักษณะนิสัยเขาเป็นอย่างไร ไม่ดูหนังสือ และการที่เขาเรียนไม่ดีนี้ คิดว่าเพราะอะไรเขาถึงเรียนได้ไม่ดี และที่เราดูกะเขาดูเนี่ยคิดว่าจะต้องแก้ไขในเรื่องอะไรบ้างจะปรับตรงไหน เช่น เด็กบางคนชอบอ่านหนังสือคนเดียวแล้วเขาอ้างอิงว่าเป็นนิสัยของเขา แต่บางคนอ่านแล้วชอบนอนหลับมันก็ไม่เกิดประโยชน์ต่อตัวเขา เราก็ต้องช่วยกันหาทางแก้ไขไปที่ละอย่าง เช่น น่าจะหาคนช่วยติวใหม่ อย่างจะให้เรียนด้วยกันไปกับเพื่อนนี้ เราก็ต้องดูก่อนว่านักศึกษาเขาสนิทกับเพื่อนใหม่ พอจะไปฟังพาได้หรือเปล่า แต่หากไม่สนิทไม่กล้าคุยกับเพื่อน เราก็จะไปเองไปพูดเอง แต่หากมีปัญหาจากครูก็ไปคุยกับครูว่าช่วยกระตุ้นเขาหน่อย ช่วยซักเขาหน่อยลองถามเขาว่าตามทันไหม ส่วนภาคปฏิบัติก็ลักษณะเดียวกันคือฝากอาจารย์ในเขตให้คอยกระตุ้นเท่าที่ตามมา ก็คิดว่าเด็กดีขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการนี้ตลอด</p>	<p>นักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระตุ้นให้นักศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของตนโดยใช้เหตุผล - ติดต่อประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือเมื่อพบว่านักศึกษามีปัญหาด้านการเรียน
<p>ผู้วิจัย : อย่างการเรียนนักศึกษามาพบจะดูวิธีการเรียนของนักศึกษา การจัดการอ่านหนังสือ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ค่ะ ก็จะดูวิธีการเรียนของนักศึกษาเขาด้วย ให้เอารายงานมาให้ดูว่าเขาจดอย่างไร จดแล้วอ่านรู้เรื่องหรือเปล่า มันต่างกับเพื่อนที่เขาเรียนดี จดตรงไหน มีปัญหาใหม่เรื่องการจด จะดูศักยภาพของเขาด้วย</p>	
<p>ผู้วิจัย : นอกจากนั้นมียะไรอีกหรือไม่คะ ในเรื่องช่วยให้เรียนได้ดีนั้นะคะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แนะนำวิธีการเรียนที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ
<p>ผู้ตอบ : ก็ไม่มีอะไร มีแต่แนะนำ ก็แนะนำวิธีการว่าต้องมีโน้ตตามหลักการทั่วไปที่จะต้องแนะนำว่าการเรียนที่ดีต้องใช้วิธีการแบบไหน และอะไรเหมาะสมสำหรับเขา คือเสนอให้เขาหมด</p>	

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>อย่างเช่น วิชา Anatomy เขาจดอย่างไร วาดรูปแบบนี้พอไหม แต่เด็กก็ไม่ค่อยเอามาให้ดู ระยะแรก ๆ จะเอามาให้ แต่เราก็ต้องคอยถามซ้ำคราวเขาเนอะ... อย่างภาคปฏิบัติ เขามีปัญหาฝึกปฏิบัติการพยาบาลไม่ได้ เช่น ฉีดยาไม่ได้ ไม่กล้าทำ มาหาตัวเองก็จะสอนให้ในวิชาที่เราพอจะคุยได้ แต่อันไหนที่ทำไม่ได้ก็จะติดต่อกับอาจารย์เจ้าของวิชาให้เขาช่วยดูให้</p>	<p>~</p> <p>></p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วการที่จะให้นักศึกษา เขามีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้</p>	<p>- ให้การปรึกษาแนะนำและ</p>
<p>ผู้ตอบ : ส่วนใหญ่จะใช้วิธีชักจูง พูดโน้มน้าวให้เขาเกิดความสนใจ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเนอะ กระตุ้นเขาว่าหากเขาตั้งใจเรียน มีวิธีการเรียนรู้ที่ดีจะเกิดประโยชน์อะไรกับเขาก็คุยกับเขาเป็นส่วนใหญ่</p>	<p>ช่วยเหลือนักศึกษาเพื่อแก้ปัญหาในการเรียน</p> <p>- ติดต่อประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือ เมื่อพบว่านักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียน</p> <p>- กระตุ้นนักศึกษาให้มีความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วการที่จะให้นักศึกษาเขารู้จักคิดวิเคราะห์</p>	<p>- ในการให้คำปรึกษา</p>
<p>ผู้ตอบ : เวลาส่วนใหญ่ที่พบเด็กเนี่ยจะใช้การถาม แล้วก็กระตุ้นให้เขาตอบ อย่างเช่นเขามีปัญหาเรื่องเรียน สัมพันธ์กับกับครูเพื่อนด้วยกัน เราจะใช้คำถามว่าทำไมเขาเกิดปัญหาแบบนี้ เพราะอะไรมันถึงเกิด เขาจะใช้การแก้ปัญหาอย่างไร มีวิธีการอย่างไร โดยเราไม่เข้าข้างเขาอย่างเดียว ไม่แนะนำอย่างเดียว กระตุ้นเขาเป็นส่วนใหญ่ ให้เขาคิดว่าอะไรถูกอะไรควรมากกว่า</p>	<p>ฝึกให้นักศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและหาทางแก้ไขโดยใช้เหตุผล</p>
<p>ผู้วิจัย : เป็นลักษณะทั้งการพบทั้งกลุ่มและส่วนตัว</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็ทั้งสองอย่าง เพียงแต่ว่า การพบทั้งกลุ่มจะเป็นเรื่องทั่วไป และจะใช้เพื่อน ๆ ในกลุ่มช่วยด้วย อย่างเพื่อนคนหนึ่งมีปัญหา ก็ให้ในกลุ่มช่วยกันคิดคิดว่าคนนี้จะแก้ปัญหาอย่างไรดี แต่ถ้าบาง</p>	<p>- ในการให้คำปรึกษา</p>

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>คนมีเรื่องส่วนตัวที่ไม่อยากให้ใครรู้ก็จะคุยส่วนตัวนับเป็นส่วนตัว</p>	<p>ฝึกให้นักศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไข</p>
<p>ผู้วิจัย : อย่างอื่น ไม่มีใช่ไหมคะ นอกจากตรงนี้</p>	<p>โดยใช้เหตุผล</p>
<p>ผู้ตอบ : ไม่มี อืม</p>	
<p>ผู้วิจัย : แล้วการที่จะช่วยให้นักศึกษามีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง อาจารย์ที่ปรึกษาทำอะไรบ้างคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ในเรื่องสุขภาพก็เพียงแค่สอบถามเรื่องสุขภาพ โดยทั่วไปก็จะมีแนะนำการดูแลสุขภาพโดยกว้าง ๆ เช่น นอนให้เพียงพอ กินอาหารให้ถูกนะ ตอนนั้นรู้สึกผมไป อ้วนไปนะ ถ้าสังเกตเห็นอะไร ก็จะไปบอกเขา เตือนเขา แต่ถ้าเขามีการเจ็บป่วยก็จะตามดูแลเขาจนกว่าจะหาย ติดตามเยี่ยม การลากก็ตาม ต้อง check จนกว่าเด็กจะดี</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แนะนำการดูแลสุขภาพ - กระตุ้นให้นักศึกษาสนใจสุขภาพตนเอง - ติดตามและเยี่ยมเยียนในระหว่างที่เจ็บป่วย
<p>ผู้วิจัย : นอกจากนั้นมียกไหมคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็ไม่มีแล้วละค่ะ อีกอันหนึ่งคือถ้าเขามีปัญหาที่อาจจะติดตามจากหมอ ให้ความช่วยเหลือเขาทั้งหมด</p>	
<p>ผู้วิจัย : อาจารย์คะ การที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ advisor ทำอะไรบ้างคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ส่วนใหญ่เด็กจะมีปัญหาเรื่องนี้ ก็คุยกับเขา และสอนวิธีการว่า การพูดจากับคน การอยู่ร่วมกับคนอื่นจะต้องทำอะไรบ้างคนอื่นเขาคิดยังไง ตัวเองคิดยังไง มันต่างกันตรงไหน ต้องสอนเขา ให้เขามองโลกให้กว้างขึ้น หัดมอง หัดคิดวิเคราะห์ถึงความต้องการของตนเอง ความต้องการของผู้อื่น เราจะต้องสอนเขาเพราะเด็กมีปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาใหญ่เลย อย่างปี 1 เข้ามาใหม่ ๆ จะมีปัญหาการปรับตัวมากก็จะติด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่น - แนะนำนักศึกษาให้เข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ตามเขาดลอด บางรายถ้าไม่มีปัญหาปรับตัวก็จะพูดกว้าง ๆ แค่นั้นแล้วก็เรียกทั้งกลุ่มเข้ามาคุย ส่วนตัว 1 ครั้ง ส่วนทั้งกลุ่มจะป๋อยในเรื่องของการปรับตัว แล้วก็สอบถามจากคนอื่น จากเพื่อนสนิทว่าจริง ๆ แล้วเขามีปัญหาไหม เขาปรับตัวได้ไหม เขาขัดแย้งกับใครหรือเปล่า ลักษณะนิสัยส่วนตัวของเขาเป็นอย่างไรตรงนี้เราจะสอบถามจากเพื่อน เพราะฉะนั้นเราจะรู้พื้นฐานของเด็กแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร ถ้าไม่มีปัญหาก็ O.K แต่ถ้ามีปัญหาจะนัดคุยกับเขาดลอด จนกว่าเขาปรับตัวได้อาจมีการขอพบผู้ปกครองกรณีปัญหาเขามากขึ้น อย่างอาจจะผิดกฎระเบียบของวิทยาลัย อย่างมีปัญหาลักขโมย หนีหอ ก็แสดงว่าเขาปรับตัวไม่ได้แล้วก็ต้องรายงานผู้ใหญ่ ก็จะคุยอีกแบบหนึ่ง</p> <p>ผู้วิจัย : แล้วการที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น ควบคุมอารมณ์ และแสดงออกทางอารมณ์ ได้อย่างเหมาะสม อาจารย์ที่ปรึกษาทำอะไรบ้างคะ</p> <p>ผู้ตอบ : ก็คุยกับเขา สอนเขา คือให้เขาวิเคราะห์ตัวเองว่าที่เขามีอารมณ์แบบนี้ เขาคิดแบบนี้มันเพราะอะไร ให้เขาเข้าใจ เพราะส่วนใหญ่ที่มีปัญหามาแบบนี้ จะไม่รู้จักตัวเอง ไม่เข้าใจว่าทำไมตัวเองถึงเป็นแบบนี้ และค่อนข้างจะ aggress จะโกรธเราว่าเราก็ไม่เข้าใจเขา ทำไมเราเข้าใจแบบนี้ก็ค่อย ๆ คุยกันบ่อยขึ้น โดยใช้วิธีการช่วงแรก จะ support ดลอด ขอมรับเขา ประคับประคองจนกว่าอารมณ์จะดี จนกระทั่งรู้สึกว่าได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการแล้ว มีพรรคมีพวก มีคนที่ต้องการตน ถึงจนถึงนั้นก็จะให้เขาวิเคราะห์ตัวเองว่าเขาทำอย่างนั้นเพราะอะไร ทำไมเขาถึงทำ มันเกิดผลดีผลเสีย</p>	<p>- ให้คำปรึกษานักศึกษาเมื่อมีปัญหาการปรับตัว เข้ากับผู้อื่น</p> <p>- พบปะนักศึกษาค้นหาความดูแลสม่ำเสมอ</p> <p>- แนะนำแนวทางการปรับตัว เข้ากับระบบระเบียบต่าง ๆ ในสถาบัน</p> <p>- ช่วยให้นักศึกษาตระหนักในอารมณ์ของตน</p> <p>- สนับสนุนประคับประคองเมื่อนักศึกษามีปัญหาทางด้านอารมณ์</p> <p>- ให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อ</p>

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>อย่างไรต่อคนอื่น เขาควรแก้ไขไหม หรือว่าต้องการให้คนอื่นแก้ไขอย่างเดียว ครูที่ปรึกษาเนี่ยเขาคิดว่าเขาต้องการไหม หรือว่าเขาต้องการไว้สำหรับช่วยเขาอย่างเดียว support หรือเขาต้องการไว้สำหรับช่วยชี้แนะให้เขาปรับตัว ก็จะถามเขาหมดและให้เขาคิดส่วนใหญ่พอถึงจุดนี้จะยอมรับและแก้ปัญหาได้ บางคนใช้ 4 ปี บางคน 1 ปี ก็สำเร็จ</p>	<p>นักศึกษา มีปัญหาทางด้านอารมณ์</p> <p>- ฝึกนักศึกษาให้คิดวิเคราะห์ปัญหาและการแก้ไขอย่างมีเหตุผล</p>
<p>ผู้วิจัย : สรุปได้ว่าบทบาทตรงนี้คือให้เขาวิเคราะห์ตัวเองว่าตนมีอารมณ์เป็นอย่างไร และการแก้ไขปัญหาเมื่อเขามีปัญหาทางด้านอารมณ์นะคะ อย่างอื่นมีอีกไหมคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : อย่างอื่นก็ไม่มี เคยคิดใช้แบบทดสอบไปทดสอบแล้วรู้สึกว่าจะเด็กจะรู้สึกเหมือนเขามีปัญหานั้น เขาจะค่อนข้างจะปกป้องตัวเอง เราจึงไม่ใช่ จึงใช้วิธีการคุยกันเพราะก็เป็นการทดสอบไปในตัวแล้วละ แล้วเรารู้ว่าเขาเป็นอย่างไร</p>	
<p>ผู้วิจัย : แล้วการที่ช่วยให้นักศึกษามีความเป็นตัวของตัวเอง มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกนี่อาจารย์ที่ปรึกษาทำอะไรบ้างคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็กระตุ้นเขา ก็สังเกตเขาอยู่แล้วเนี่ย เราก็จะรู้ว่าเด็กคนนี้เป็นอย่างไร เช่นไม่ค่อยมั่นใจ หรือบางคนมั่นใจในตนเองมากเกินไป เราจะบอกเขาว่าที่สังเกตอยู่นะเห็นอย่างงี้เนี่ย ว่ามันจะมีปัญหาหรือเปล่า เขาควรแก้ไขอย่างไรไหม อย่างเด็กบางคนมีปัญหาภาพลักษณ์ที่หน้าจะหนักตลอด ไม่ยอม Present ตัว เราก็จะคุยดูว่าใช่ไหม จากการที่เขาเจออุบัติเหตุแล้วหน้าเขาเปลี่ยนไป แล้วการที่มีปัญหาใช่เรื่องใหม่ เด็กก็บอกว่าใช่ เราก็จะต้องมาแจ่งกันว่าทำไมเขาเกิดตรงนี้ ให้เขาไปฝึกวิธีการว่าจะทำยังไงที่จะทำให้เขาเกิดความรู้สึกว่าภาพลักษณ์ตรงนี้ไม่มีปัญหากับตัว เช่น ไปมองกระจกดูตัวเอง</p>	<p>- เอาใจใส่ติดตามพัฒนาการของนักศึกษาในด้านความเป็นตัวของตัวเอง</p> <p>- ให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับความเป็นตัวเอง เช่น ไม่มั่นใจในตนเอง</p>

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ถามเพื่อน และให้กลับมาตอบว่าเขารู้สึกดีขึ้นไหมที่ไปทำแบบนี้ แล้วก็คอยตามสังเกตดูว่าเขาออกไป present หน้าห้องบ้างไหม ถามเพื่อน ก็ฝากเพื่อนไปโดยเรียกมาคุยส่วนตัว และฝากเขาไว้ว่าครูฝากดูเพื่อนคนนั้นนะช่วงนี้เพื่อนเขาจะมีการทำแบบนี้ ลองดูสิเขาทำไหม ส่วนรายละเอียดปัญหาของเพื่อน เราจะไม่บอกไปเพราะเป็นความลับของเขาเราก็จะคุยแบบนี้ แล้วก็ให้เขามาบอก แล้วก็จะคุยกับตัวเจ้าของปัญหาว่าเขาทำไหม และคุยกับตรงนี้ว่าเขาทำไหม check ว่าตรงกันไหม เพราะบางที่บางอย่างเราตามเขาไม่ไหว ก็พบว่าบางคนเราทำได้ พัฒนาได้สำเร็จ</p> <p>ผู้วิจัย : นอกจากการกระตุ้น ชี้ให้เห็นว่าเขาเป็นอย่างไร และชี้แนะการแก้ไข ไม่ทราบว่ามีอะไรอีกหรือไม่</p> <p>ผู้ตอบ : ก็ฝากเพื่อนกระตุ้น อย่างบางครั้งตอนเขาสอนหนังสือก็จะใช้คำพูดกระตุ้นทั้งชั้นเรียนโดยรวม เช่นว่าให้เพื่อนเข้าใจ เพื่อนบางคนว่าเขามีปัญหา เช่น เพื่อนบางคนไม่มีความมั่นใจในตนเอง เพื่อนบางคนมั่นใจในตนเอง ก็ต้องยอมรับสภาพของเพื่อนอีกกลุ่มที่เขาไม่มั่นใจในตนเอง คนที่ไม่มั่นใจในตนเองต้องทำอย่างไร คือพูดทั้งส่วนตัวและพูดกว้าง ๆ นะ แฉงเข้าไปในนั้นแหละ เพราะบางทีตัวไม่ค่อยจะมั่นใจ พอในกลุ่มหัวเราะเยาะเขาก็จะถอย ในคณวงนอกเพื่อนจะมีอิทธิพลเป็นส่วนใหญ่</p> <p>ผู้วิจัย : แล้ววิธีการตรงนี้ได้ใช้ในกลุ่มเล็กด้วยหรือเปล่าคะ</p> <p>ผู้ตอบ : กลุ่มเล็กก็จะใช้ด้วย</p> <p>ผู้วิจัย : การที่จะให้เขาตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง อาจารย์ทำอย่างไรบ้างคะ</p>	<p>- รักษาความลับเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา</p> <p>- แนะนำวิธีการเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง</p>

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ผู้ตอบ : ก็คล้ายกัน ส่วนใหญ่เราจะไม่เป็นคนคิดให้เขาอะนะ อย่างเด็กจะออก ไม่อยากเรียนอาจารย์ว่าดีไหม เราก็มักจะให้เขาไตร่ตรองเอง ป้อนคำถามให้เขาคิดเอง ข้อดีของการเรียนตรงนี้มีอะไรบ้าง ข้อเสียของการเรียนตรงนี้มีอะไรบ้าง ข้อดีของการลาออกมีอะไรบ้าง ข้อเสียของการลาออกมีอะไรบ้าง แต่ถ้าความคิดของครูเป็นแบบไหน หนูลองกลับไปคิดไตร่ตรองดูให้ดีละกัน แล้วค่อยกลับมาคิดกันใหม่ บางคนใช้อารมณ์ตัดสินใจก็มี</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระตุ้นให้นักศึกษาคิดตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง - สนับสนุนให้นักศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของตน โดยใช้เหตุผล
<p>ผู้วิจัย : ลักษณะเป็นการเปิดโอกาสให้เขาแก้ปัญหาเอง โดยเราชี้แนะทางเลือกที่เขาควรจะทำ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ให้นักศึกษาแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยพิจารณาทางเลือกที่มีอยู่
<p>ผู้ตอบ : เพราะคิดว่าฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ใช่คนที่จะไปบอกว่าเขาควรจะทำอะไร แต่เป็นคนบอกแนวทางเขามากกว่า</p>	
<p>ผู้วิจัย : อย่างถ้าเขาตัดสินใจได้แล้วละคะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแนวทางการปฏิบัติแก่นักศึกษาโดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาตัดสินใจและเลือกทางที่เหมาะสมกับตนเอง
<p>ผู้ตอบ : ก็สนับสนุนสิ่งที่เขาคิด เพราะถ้าจะออกก็ให้ออก แต่เราจะถามว่าเขาแน่ใจแล้วนะ ข้อดีข้อเสียเขาไตร่ตรองได้หมดนะ เขาจะไม่เสียใจในสิ่งที่เขาทำ แล้วออกแล้วจะไปทำอะไรก็ชัดตรงนั้นให้ได้ อย่างจะไปเรียนพิเศษเพื่อจะ Ent ใหม่ สอบตรงนั้นแน่ใจไหมว่าจะสอบได้ พ่อแม่ว่าอย่างไรบ้าง ก็จะขอคุยกับผู้ปกครอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความมั่นใจแก่นักศึกษา ในสิ่งที่ได้เลือกโดยพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว
<p>ผู้วิจัย : แล้วมีอะไรอีกไหมคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็ไม่มี</p>	
<p>ผู้วิจัย : อาจารย์คะ อย่างนักศึกษาที่จะมีความเป็นตัวของตัวเอง จะต้องรู้จักฟังพหูอื่น และช่วยเหลือผู้อื่นเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทำอะไรบ้างคะ</p>	

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ผู้ตอบ : ก็ถึงเกิดดูเขา แล้วคอยกระตุ้นเตือน เพราะจริง ๆ แล้วของ อย่างนี้ต้องฝึก อย่างตอนที่กำลังคิดทำกลุ่มพัฒนานักศึกษาขึ้นมา เพราะการพบนักศึกษาเป็นกลุ่ม รายบุคคลยังไม่ค่อยไป จึง คิดทำโครงการขึ้นเพราะในแง่ครูที่ปรึกษาก็ทำได้แค่นี้คือ เตือนเขา บอกเขาน่าจะพูดได้นะว่าตัวเองจะทำแบบนี้ ก็จะสอนเขาให้หัดคิดด้วยตัวเองได้ หัดเป็นตัวของตัวเอง หัดมันใจก็เหมือนกัน แต่ก็เน้นว่าในความเป็นตัวของตัวเองที่ จะคิดทำอะไรก็ตามต้องอยู่บนเหตุผล ไม่ใช่เข้าข้างตัวเอง ตลอด ยิ่งปัญหาครูกับนักศึกษานี้ นักศึกษาจะมองว่าเรียกร้อง อะไรต้องได้ในสิ่งที่เขาต้องการ ก็จะทำให้เขาดูว่ามีเหตุผลใหม่</p>	<p>- แนะนำให้ทราบถึง ลักษณะความเป็นตัว ของตัวเองที่ถูกต้อง และเหมาะสม</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วในเรื่องสัมพันธภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างคะ ที่จะช่วยให้ให้นักศึกษารู้จักเลือกสร้างสัมพันธภาพ และดำรง สัมพันธภาพคือมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีเหตุมีผลนะค่ะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : คือก็พูดรวมกันไปในการปรับตัวแล้วนะว่าเขาจะต้องมีสัมพันธ- ภาพกับคนอื่น ก็จะสอนวิธีการในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นเขา จะต้องทำอะไรบ้าง เช่น เห็นอาจารย์เดินผ่านหักท่ายบ้าง หรือเปล่า คิดยังไม่ถึงไม่หัก เราก็ต้องสอนเขาว่าเป็น วัฒนธรรมของชาตินะ เราต้องทำเพราะมันเป็นจุดเกิดของ สัมพันธภาพ บางครั้งถ้าเขาไม่ทำก็จะเข้าไปหักเขาเอง เรียกเขาเอง คุยกับเขาเอง เด็กเด็าก็จะเรียนรู้คือกระตุ้น เขาด้วยตัวเราเอง สอนเขา... เคยมีปัญหาสัมพันธภาพก็คือ ทะเลาะกับเพื่อน ก็เข้ามาถามว่าจะทำยังไง เพราะว่าเพื่อน คนนี้ไม่ดีเลย ไม่เข้าใจอะไร ก็จะแนะวิธีการเขาถามเขาว่า เพื่อนเป็นยังไง นิสัยยังไง ตัวมีนิสัยยังไง น่าจะดีกันด้วยวิธี การไหน บางรายที่สามารถทำได้ก็จะเรียกมาคุยที่โต๊ะ ถ้าทำได้</p>	<p>- แนะนำนักศึกษาถึงวิธี การปฏิบัติตน เพื่อมี สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น - เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่อง การปรับตัวและมี สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น - ให้คำปรึกษา เมื่อนักศึกษา มีปัญหาการปรับตัวเข้ากับ ผู้อื่น (เพื่อน)</p>

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>นะ แต่บางรายถ้าไม่ได้ก็จะฝากเขาไป ฝากเพื่อน ๆ</p> <p>ผู้วิจัย : ที่บอกมาส่วนใหญ่จะเป็นกับเพื่อนนะคะ แล้วกับพี่พยาบาล</p> <p>ผู้ตอบ : ก็บอกเขาว่าต้องหัดพูดกับพี่เขา จะพูดกับใครอย่างไรอันนี้จะสอนเขา แม้กระทั่งเรื่องไหว้ก็ต้องสอน คนไหนจะพูดด้วย ยิ่งไงก็สอน อย่างจะขออนุญาตพี่ส่ง ward เนี่ยก็จะไปขอกับ TN ทั้ง ๆ ที่ Head Ward นั่งอยู่ อันนี้ก็จะสอนเขาว่าเขาควรขออนุญาตใคร</p>	<p>- แนะนำนักศึกษาถึงวิธีการปฏิบัติตนเพื่อมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วอย่างการเลือกสร้างสัมพันธภาพ เช่น การเลือกคบคนล่ะคะ</p> <p>ผู้ตอบ : ก็จะสอนเรื่องการคบคน ก็สอนให้เขาเข้าใจคน อย่างเขาบอกไม่ชอบคนนั้น ก็ให้เขาคบในส่วนที่เขาดี เรื่องบางอย่างก็อย่าไปคบเขาอย่างเช่น ชวนหนีออกเที่ยวนอกหอพัก หากคบกันในลักษณะนี้ก็ควรเลิกคบ แต่จะไม่เน้นเรื่องนี้มากนักนะ ยกเว้นเรื่องผู้ชายว่าเขาจะมีความสัมพันธ์กันได้มากแค่ไหน และเพื่อนคนไหนดีไหม อยู่ที่ไหน ทำงานอะไรจะสอบถาม หากบางรายพบว่าเพื่อนผู้ชายของเขาไม่ดีก็จะบอกเขาว่าจะเลิกคบได้ไหม จะตามเรื่องเขาเพราะบางทีมีเพื่อนติดยา ก็มี คือบางเรื่องถ้าเรารู้มาก็จะตามได้ เพราะเหมือนมีสายอยู่ข้างใน เช่นเพื่อนเรารู้ เขาก็บอกมา ก็จะใช้วิธีการเหล่านี้ หากเป็นเด็กระดับต้นอยู่ข้างนอก แล้วได้ข่าวเขาก็จะตามก็ไปดูว่าเป็นอย่างไร ถ้าเจอเพื่อนผู้ชายก็คุยกับเขาด้วยเลย</p>	<p>- แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการรู้จักเลือกคบคนที่ดี</p> <p>- แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการมีการคบเพื่อนต่างเพศ</p>
<p>ผู้วิจัย : อาจารย์คะแล้วการที่จะช่วยให้เด็กศึกษามีความคิด ความเชื่อ และอุดมคติของตนเอง อาจารย์ที่ปรึกษาทำอะไรบ้างคะ</p> <p>ผู้ตอบ : ถ้าเป็นอุดมการณ์ของตัวเองก็ส่วนใหญ่จะคุย เพราะเด็กบางคนไม่อยากเป็นพยาบาล อยากเป็นครู อยากเป็นนักธุรกิจ เราก็</p>	<p>- แนะนำและกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งเป้าหมาย</p>

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>จะเห็นว่าเราสามารถเป็นได้ใหม่ในอนาคต ให้เขาวางต่อไปเรื่อย ๆ แต่ถ้ามันเกินขอบเขตคือ บางคนอยากเป็นวิศวะ ก็เรียกเขามาคุยว่าตอนนี้มันเป็นไม่ได้แล้วจะเปลี่ยนแนวเป้าหมายของตัวเองอย่างไรในอนาคต</p>	<p>ชีวิตของตนเองที่สอดคล้องกับความ เป็นจริง</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วการที่จะให้เขายอมรับตนเองและตระหนักถึงคุณค่าของตัวเอง</p>	
<p>ผู้ตอบ : เอกลักษณะตัวเองนี้ อย่างให้เขารู้ว่าเขามีลักษณะอย่างไร บุคลิกอย่างไร ตรงนี้ก็จะร่วมกันไปด้วย อย่าง เช่นเป็นคนเรียนดีนะจะเรียนอะไรต่อได้บ้าง ให้เขามุ่งเข็มชีวิตไป หรืออย่างบางคนชอบจิตวิทยา ก็บอกว่ามุ่งมาทางนี้ดีไหมชอบไหม ก็จะบอกหรือถ้าบางคนมีความสามารถพิเศษอะไร ก็จะเน้นเขาว่าเก็บไว้ให้ดี มันเป็นความสามารถพิเศษเฉพาะตัวของเรานะ ถึงเป็นพยาบาลก็นำเอาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ ส่วนในเรื่องคุณค่าของตัวเอง ส่วนใหญ่นักศึกษาจะไม่มีปัญหาจากเอกลักษณ์ของตัวเอง เว้นแต่บางรายที่รู้สึก self este ๓๓ ต่ำ ตั้งแต่เข้ามาเรียนพยาบาลรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองต่ำ เมื่อเข้ามา มาเรียน มาอยู่ในวิทยาลัย เจออาจารย์ตรงนี้จะคุยกว้าง แต่ถ้ารู้สึกคุณค่าตัวเองต่ำตั้งแต่ที่บ้านเลย อันนั้นก็คุยเป็นเฉพาะตัว อันนี้แค่รายที่มีปัญหา</p>	<p>- แนะนำและกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักกำหนดเป้าหมายของตนเองในการศึกษา</p> <p>- ตักเตือนหรือแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเมื่อพบข้อบกพร่องของนักศึกษา</p> <p>- ชี้ให้นักศึกษาเห็นจุดเด่นจุดด้อยในตนเองเพื่อการปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วในด้านเจตคติต่อวิชาชีพล่ะคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : จะเป็นทุกรุ่นเลย ก็จะถามสอบถาม บางคนก็จะพูดหมดเลยหรือไม่นั้นก็ให้เขาเขียนให้เรา แล้วก็มาตีความ บางทีเจอในแง่ประเมินผลสัมฤทธิ์ก็มี จะไปแฝงอยู่ตรงนั้น เพราะนักศึกษาเขาจะบอกว่าเขาไม่อยากพูดหรือคนเดียวอาจารย์</p>	

ถอดเทป	บทสนทนาอาจารย์ที่ปรึกษา
กังวลใจ เขาจะไม่พยายามจะแสดงออกในบางราย มีทุกประเภท	
ผู้วิจัย : แล้วตรงนี้อาจารย์จะมีส่วนตรงไหนบ้างคะ ในเรื่องของเจตคติ	
ผู้ตอบ : ถ้าในแง่ส่วนตัวก็จะคุย บางเรื่องถ้ามากมายนักก็คุยในที่ประชุมใหญ่ว่าเด็กมีปัญหาอย่างนี้จะปรับแก้อะไรได้ไหม เพราะบางที่เขารู้สึกว่าครูทำอะไรกับเขามาก พยาบาลบน ward รู้สึกทำอะไรกับเขามาก จนเขารู้สึกว่าวิชาชีพตรงนี้ไม่ดี	- ติดต่อประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษา
ผู้วิจัย : ส่วนใหญ่ในด้านเจตคติ คือ ช่วยให้เขามีเจตคติต่อวิชาชีพดีขึ้นในด้านบวกนะคะ	- ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล
ผู้ตอบ : ค่ะ	ให้เกิดขึ้นในนักศึกษา
ผู้วิจัย : อาจารย์คะ ในแง่ของการช่วยให้นักศึกษามีบุคลิกภาพเฉพาะตนที่เหมาะสมคะนอกจากการบอกให้เขารู้จุดเด่นจุดที่ต้องปรับปรุงแล้ว มีอะไรอีกไหมคะ	
ผู้ตอบ : ก็ไม่มีแล้ว เพราะบางที่เราก็ใช้เพื่อนกับเพื่อนด้วยกัน เพราะอันพวกนี้จะแฝงอยู่ในวิชาที่สอนอยู่แล้วตั้งแต่ปี 1 เพียงแต่เราค่อนข้างจะสังเกตเด็กของเรามากขึ้นหน่อย	
ผู้วิจัย : แล้วการที่จะให้เขามีพฤติกรรมและการแต่งกายที่เหมาะสมกับเพศและสังคมวัฒนธรรมไทยล่ะคะ	
ผู้ตอบ : ก็จะติดตามดูเขาตลอด ถ้าผิดระเบียบเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จะใช้วิธีแซวเล่น ๆ เช่น นั้นปกเสื้อโครนะ แต่ถ้าผิดระเบียบมาก ๆ ก็จะเรียกมาตักเตือนเป็นการส่วนตัว เพราะแค่เตือน ขอร้อง เขาว่างมากเกิน เขาก็จะเปลี่ยนเอง	- แนะนำและตักเตือนเมื่อมีการแต่งกายไม่เหมาะสม
ผู้วิจัย : อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องทำอะไรบ้างที่จะช่วยให้นักศึกษามีเป้าหมายชีวิตของตนเอง ทั้งในด้านการศึกษา อาชีพ รูปแบบการดำเนินชีวิตในอนาคต เช่น การแต่งงาน สิ่งที่น่าสนใจ สถานะในสังคม	

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ผู้ตอบ : คู่กับเขา ถามว่าอย่างเขาเรียนพยาบาล เขาอยากทำงานเป็นพยาบาลต่อไหม เราจะดูเป้าหมายของตัวเองของเขาว่าเป็นยังไง ถ้าใครไม่มีก็กระตุ้นให้คิด ถ้ามีก็ดูว่าเป็นลักษณะไหน มันเป็นไปได้ไหม แต่ถ้าเขาชอบและดีก็สนับสนุนเขา แต่ ถ้าคิดแล้วไม่น่าเป็นไปได้ในสภาพของเขาก็จะบอกเขา ถามเขาคิดว่ามันจะเป็นไปได้ไหม จะลดลงได้ไหม อย่างเด็กบางคนเรียนอ่อน และบุคลิกภาพไม่ดี พูดติดอ่าง ก็จะเรียกมาคุย พบตลอด ว่าตอนนี้เขามีปัญหาอย่างไร ก็แก้ปัญหาเขาตลอด เขาบอกว่าอนาคตเขานี้ไม่คิดอะไรมากหรอก เพราะติดอ่าง เราก็บอกเขาว่าศักยภาพเขาไปได้อีกเยอะ ให้เขาได้ตั้งเป้าหมายเขาสามารถเป็นอย่างงี้ได้อย่างนั้นได้ ให้เขาได้พยายามทำให้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เขาก็ได้พยายามทำตาม ตอนนั้นก็เรียนสำเร็จแล้ว กำลังเรียนปริญญาโทจดหมายว่าจะจบแล้วปีนี้ เขาทำได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ทั้งหมด อย่างเรื่องติดอ่างบุคลิกตรงนี้ก็หมดไปแล้ว ตรงนี้เด็กทำได้ด้วยการตั้งเป้าหมายด้วยตัวเขาเอง</p>	<p>- แนะนำและกระตุ้นให้ตั้งเป้าหมายชีวิตของตนเองที่สอดคล้องกับความเป็นจริง</p> <p>- แนะนำและกระตุ้นให้นักศึกษาพยายามทำให้ได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วในการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาต้องชี้แนะอะไรบ้างคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็เน้นให้เขาพัฒนาตัวเองตลอด ต้องติดตามอ่านหนังสือ สิ่งแรกคือต้องทำเกรดให้ได้ 2.50 เด็กบางคนมีความตั้งใจและวางแผนว่าจะศึกษาต่อ จะพัฒนาตัวเองไปเรื่อย ๆ แต่เด็กบางคนในวันข้างหน้าไม่อยากจะไป ก็บอกเขาว่าตอนนี้ความคิดของเรากับอนาคตจะไม่เหมือนกัน ก็จะเริ่มจากจุดที่</p>	<p>- กระตุ้นและร่วมวางแผนการศึกษาแก่นักศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิต</p>

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ว่าจะคิดยังไงก็ตาม แต่ตอนนั้นต้องให้ได้ 2.5 ก่อนเป็นสิ่งแรก เขาจะต้องพยายามทำตรงนี้ได้เป็นเป้าหมายแรก และก็ให้พัฒนาตัวเองอ่านหนังสือตลอดติดตามข่าวคราวพวกนี้ และคุยกับคนที่เขามีความต้องการตรงนี้บ่อย ๆ ให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่คนเขากระตือรือร้นมาก ๆ ก็จะช่วยให้เขาตื่นตัวในเรื่องนี้ และให้กำลังใจเขาตอนเด็กจะจบว่าเขาจะต้องไม่ล้มเรื่องพวกนี้นะ เขาจะต้องพัฒนาตัวเองไปเรื่อย ๆ</p>	<p>7</p> <p>- แนะนำวิธีการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วในเรื่องของอาชีพล่ะคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็แนะนำให้เขาเป็นพยาบาลต่อไปเรื่อย ๆ ให้นานที่สุดและเป็นพยาบาลที่ดีที่จะทำได้ ก็เอาแค่นั้น</p>	<p>- แนะนำเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายที่จะปฏิบัติตนเป็นพยาบาลที่ดี</p>
<p>ผู้วิจัย : อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างที่จะช่วยให้นักศึกษาที่มีค่านิยมที่เหมาะสมทั้งค่านิยมทางวิชาชีพ และค่านิยมอื่น ๆ โดยทั่วไป</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็ชี้แนะในเรื่องทั่ว ๆ ไป อันนี้มันคล้าย ๆ กับเจตคติต่อวิชาชีพที่พูดไปเมื่อกี้ เพราะเด็กดีค่าเจตคติต่อวิชาชีพกับค่านิยมไปด้วยกัน เช่น มีค่านิยมว่าพยาบาลต้องทำงานหนัก ได้คำตอบแทนน้อย ไม่รู้จะเหมือนกันหรือไม่</p>	
<p>ผู้วิจัย : ค่านิยมทางวิชาชีพจะรวมถึงการยึดมั่นในจริยธรรมของวิชาชีพ ยอมรับในความเป็นอิสระของวิชาชีพ ประกอบวิชาชีพโดยใช้ความรู้และรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานสูงสุดในการให้การพยาบาล ปฏิบัติกิจกรรมเพื่อสร้างความรู้ที่เป็นแก่นของวิชาชีพ ยอมรับว่าเข้าสู่วิชาชีพเป็นการศึกษาวิชาการเฉพาะด้าน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของวิชาชีพและมีการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการค่ะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ถ้าตรงนี้จะน้อยมากในแง่ที่จะมาคุยกัน มันไกลเกินกว่าเด็กจะคิด แต่จะมองถึงการให้คุณค่าของวิชาชีพที่ว่า พยาบาล</p>	

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ต้องทำงานหนัก พยายามต้องไม่มีอะไรเลย ตรงนี้เขาไม่ค่อยคิด เราจะเตือนในแง่เจตคติเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เราจะไม่ค่อยได้พูดกับเขา พูดแค่กว้าง ๆ เฉย ๆ มันรู้สึกไกลตัวไปเกินกว่าจะนึกถึง เขาจะมองแค่ว่าจะไปเป็นพยาบาลดีไหม ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาแทบจะไม่ได้พูดกับเขาเรื่องนี้เลย เพียงแค่บอกว่าเป็นพยาบาลที่ดีเขาจะต้องเป็นในลักษณะไหน เขาคิดใหม่ว่าจะไปเป็นพยาบาลที่ดีเขาคิดว่าเขาจะทำได้ไหม และเขาคิดว่าลักษณะไหนที่เป็นพยาบาลที่ดีก็คุยได้เท่านั้น...นอกจากนั้นก็มีการเป็นตัวอย่างของเรา ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา แต่เป็นตัวอย่างของครูพยาบาลซึ่งต้องเป็นตัวอย่างให้นักศึกษาทุกคน ไม่ใช่แค่ advise ของเรา</p>	<p>- ส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล</p> <p>- แนะนำและกระตุ้นนักศึกษาตั้งเป้าหมายของตนเองในการประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นพยาบาลที่ดี</p> <p>- แนะนำลักษณะพยาบาลที่ดี</p> <p>- แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางด้านค่านิยม</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วค่านิยมอื่น ๆ ละคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจุบันจะมีวัตถุนิยมเยอะ ตรงนี้ก็จะเป็นการคุยกันกับเขามากกว่า ว่าเขาคิดยังไง มันทึ มันเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมอย่างไร</p>	
<p>ผู้วิจัย : อาจารย์คะ ในการมีสัมพันธภาพกับนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาต้องทำอะไรบ้างอันจะทำให้สามารถพัฒนานักศึกษาได้อย่างดี</p>	
<p>ผู้ตอบ : ความเป็นกันเอง จริงใจกับเขาลำคัญมาก ถ้าเราจริงใจเด็กจะรับรู้และเข้ามาหา เราต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับตัวเด็กก่อน เพื่อเขาเกิดความรู้สึกวางใจอันที่ 1 เลย อันที่ 2 ทำให้เด็กยอมรับว่าสิ่งที่เราพูดนั้นเราทำจริง เราเป็นตัวอย่างให้เขาได้ แล้วเรากล้าพูดกับเขาจริง ๆ ด้วย อันที่ 3 ให้เกียรติเขา เราเข้าใจความรู้สึกของเขา ให้เขาได้ไตร่ตรองคิดแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ให้เวลาโอกาสเขา อีกอันคือคอยติดตามและประเมินเขาเป็นระยะ ๆ ว่าเขาพัฒนาตัวเขาได้แค่ไหน</p>	<p>- มีความเป็นกันเอง</p> <p>- แสดงออกถึงความจริงใจ</p> <p>- กระตุ้นหรือรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักศึกษาเข้ามาขอคำปรึกษา</p>

ถอดเทป	บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา
<p>ผู้วิจัย : อาจารย์คะ ในการมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเกิดความไว้วางใจอาจารย์ทำอะไรบ้างคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : เป็นกันเอง สม่่าเสมอกับนักศึกษาใส่ใจในเรื่องราวของเขา ติดตามเขาตลอด</p>	<p>- พุดคุยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ของนักศึกษา</p>
<p>ผู้วิจัย : ในแง่ของความสม่ำเสมอละคะ</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็สม่ำเสมอทั้งพฤติกรรมที่แสดงออก และพบปะเขาบ่อย ๆ เสมอ ๆ เวลาเจอกันก็ทักทายกันตลอด เด็กจะคุ้นเคยกล้าเข้ามาทัก เข้ามาพูดเล่นด้วย โดยจะพูดกับเด็กตั้งแต่ตอนแรกเข้า ว่านี่นะครูที่ปรึกษานะครูที่ปรึกษามีหน้าที่อะไรบ้าง และจะมีสัมพันธภาพกับเขาแค่ไหน และเปิดตัวของเราให้เขารู้จัก เช่นเป็นใคร บ้านอยู่ที่ไหน และแต่ละตัวเขาเองเลย จับตัวเขาก่อน เด็กจะกล้าเข้ามาหา พูดเล่นด้วยแต่จะเฉพาะเรื่องนะ อย่างขึ้นบนตึกฝึกปฏิบัติงานจะไม่มีเรื่องพวกนี้เข้ามาเกี่ยว</p>	<p>- อาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษานพบปะกันอย่างสม่ำเสมอ - มีความเป็นกันเองและอบอุ่นเมื่อพบนักศึกษา</p>
<p>ผู้วิจัย : แล้วการพบปะกันเป็นแบบไหน</p>	
<p>ผู้ตอบ : ก็ทั้ง 2 แบบ ทั้งกลุ่มและรายบุคคล แต่จะเป็น informal มากกว่าและจะมีการนัดเวลาเจอกัน อย่างเด็กมีปัญหาที่จะขอนัดเจอ จะมี 2 แบบ ทั้งเด็กมาขอพบเรา และเราชวนเด็ก เขาจะเขียนโน้ตขอพบเรามากกว่า และในการพบเป็นกลุ่ม จะมีการนัดพบกันล่วงหน้าเดือนละครั้ง...นอกจากนี้ก็จะมีการสังสรรค์กันตามเทศกาล ส่วนใหญ่แล้วเจอกันจะทักทายถามไถ่กันมากกว่า ก็หมดแล้วแค่นี้</p>	<p>- มีการนัดหมายนักศึกษาในความดูแลอย่างไม่เป็นทางการในโอกาสพิเศษ - อาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษามีความดูแลร่วมกันจัดเวลา ที่ว่างตรงกัน เพื่อพบปะสนทนา</p>
<p>ผู้วิจัย : ถ้าไม่มีอะไรเพิ่มเติม ก็ขอจบการสัมภาษณ์เพียงแค่นี้คะ ขอขอบพระคุณอาจารย์มากคะ</p>	<p>และให้คำปรึกษาแนะนำ</p>
<p>ผู้ตอบ : ค่ะ</p>	

ประวัติผู้วิจัย

นางสาววิสกลินี นุกันยา เกิดเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2514 ที่จังหวัดสิงห์บุรี สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี เมื่อปี พ.ศ. 2535 เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2537 ปัจจุบันทำงานอยู่ในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 4 ช่วยปฏิบัติราชการประจำภาควิชาการพยาบาลกุมารเวช วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสายนาท

